

### HZ. MUHAMMED ( SAV ) ADALETLİYDİ

Hakkı gözetmek demek; adil olmak herkesin hakkını vermek demektir.

Hz. Muhammed (sav) Peygamberlikten önceki dönemde Mekke'de yapılan haksızlıkları ortadan kaldırmak amacı ile kurulan Hılful Fudul (Faziletli Antlaşması) cemiyetinde bulunmuştu. Peygamberliği döneminde yine böyle bir topluluğa davet edilse katılacağını belirtmiştir.

Kureyş kabilesinden saygın bir aileye mensub bir kadın hırsızlık yapmıştı. Kureyşliler bu kadının ceza görmesini istememişler ve Üsame b. Zeyd'i aracı kılmışlardı. Bunun üzerine Allah Resulü " Ey İnsanlar sizden önceki milletlerin yıkılmalarının sebebi şudur: Onların aralarında makam mevki sahibi kimselerden biri hırsızlık yapınca gereken ceza verilmezdi. Şayet makam ve mevki sahibi olmayan biri hırsızlık yapınca onu hemen cezalandırırlardı. Allah'a yemin ederim ki, kızım Fatıma aynı suçu işleseydi gereken cezayı verirdim" buyurmuştur.

Vefatından önce hastalanmıştı. Bu esnada Ashabına şöyle buyurmuştur. " İşte malım kimin malını aldıysam alacağı varsa gelsin alsın. İşte sırtım kime vurdu isem gelsin vursun"

Hz. Peygamber (sav) asla haksızlıklara tahammül edemez ve haksızlık karşısında susanı dilsiz şeytan olarak nitelendirirdi.

Bir bedevi Rasûlullah (sav)'e gelerek, E fendimiz de bulunan alacağını istedi ve bunu yaparken sert davrandı. Hatta: "Borcunu ödeyinceye kadar seni tâciz edeceğim" dedi. Ashab-ı Kiram hazretleri bedeviyi azarlayıp: "Yazık sana! Kiminle konuştuğunu bilmiyorsun galiba!" dediler. Adam: "Ben hakkımı talep ediyorum" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm, ashabına: "Sizler niçin hak sahibinden yana değilsiniz?" buyurdu ve Havle Bintu Kays radiyallahü anhâ'ya adam göndererek: "Sende kuru hurma varsa benim borcumu ödeyiver. Hurmamız gelince borcumuzu sana öderiz" dedi. Havle: "Hay hay! Babam sana kurban olsun Ey Allah'ın Resûlü!" dedi. Kadın, Rasûlullah (sav)'a borç verdi, O'da bedeviye olan borcunu kapadı ve ayrıca yemek ikram etti. (Bu tavırdan memnun kalan) bedevi: "Borcunu güzelce ödedin. Allah da sana mükafatını tam versin" diye memnuniyetini ifade etti.

Peygamberimiz (sav), adaleti uygularken din farkı gözetmezdi. Hak sahibi bir Yahudi de olsa, Müslümandan hakkını alır, ona verirdi.

Sahabîlerden Ebû Hadrâd, bir Yahudiden bir miktar borç almıştı. Vade dolmuş, Yahudi de ısrarla parasını istiyordu. Fakat Ebû Hadrâd'ın sırtındaki elbisesinden başka bir malı yoktu. O sırada Peygamberimiz (sav) Hayber Savaşı için hazırlıkta bulunuyordu. Bu sefer Yahudilerin üzerineydi.

Mesele Peygamberimiz (sav)'e iletildi. Ebû Hadrâd, Yahudiden biraz süre istediye de, Yahudi buna razı olmamıştı. Sahabîyi kolundan tutup Peygamberimiz (sav)'in huzuruna getirdi. Alacağını tahsil etmesini istedi.

Ebû Hadrâd, verecek bir şeyinin olmadığını, Hayber'in fethinden sonra eline ganimet olarak bir şey geçerse vereceğini söyledi, ancak Yahudi diretiyordu. Sonunda Peygamberimiz (sav) fakir Sahabîsine sırtındaki elbisenin bir kısmını satarak borcunu ödemesini söyledi. Ebû Hadrâd da öyle yaptı.

İşte Peygamberimiz (sav) Yahudilerin üzerine bir sefer hazırlığı yaptığı sırada, gözü gibi koruduğu, evlatlarından daha fazla üzerlerine düştüğü Sahabîlerinden birine karşı, hak sahibi olduğu için Yahudinin hakkını arıyordu.

Ebû Said el-Hudri'nin anlattığına göre, Peygamberimiz (sav) bir seferinde savaşta ele geçen malları Sahabîleri arasında paylaşıyordu. Müthiş bir izdiham vardı. Çok kalabalıktilar. Öyle ki, Sahabîlerden birisi Peygamber (sav)'in sırtına çıkarcasına üzerine abanmıştı. Peygamberimiz (sav), elinde bulunan ince hurma çubuğuyla o kişiye işaret ederek bir tarafa çekilmesini istedi. Çubuğun uç kısmı adamın yüzüne gelerek birazcık çizdi. Bunun farkında olan Peygamberimiz (sav) elindeki sopayı o kişiye verdi ve, "İşte yüzüm, gel, sen de benden hakkını al" dedi.

Fakat Resulullah (sav)'i canından fazla seven Sahabî, "Ya Resulallah, ben hakkımı helâl ediyorum, sizi bağışlıyorum" dedi ve vazgeçti.

" Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendini, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) zengin olsunlar, fakir olsunlar Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adaletten sapmayın, (şahitliği) eğer, bükür (doğru şahitlik etmez), yahut şâhidlik etmekten kaçınırsanız (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır." Nisa Suresi 135